Nederland Tweede Wereldoorlog

In 1940 kochten Hub en Wim van Doorne het terrein. Het nog aanwezige restaurant "Lido" bleef bestaan en werd tijdens de Tweede Wereldoorlog vooral bezocht door hoge Duitse officieren, (bron: canon van Mierlo, blz 45).

Nazi-resort "Lido" Mierlo

Veel voorname gasten uit het Derde Rijk bezochten het luxe restaurant Lido gelegen aan de geldropseweg bij het galgenven midden in de natuur van bossen en heide. Philips en van Doorne transformeerden Lido tot een plaats waar vele lucratieve handelsovereenkomsten met de nazi's werden gesloten. RESTAURANT LIDO Mierlo Tijdens copieuze diners in Mierlo kwam niet alleen Philips maar ook de samenwerking van Hub van Doorne met de Duitse bezetter tot stand, (geschiedenis van een lustoord deel 2) bron: ed.nl 08-01-2010, aldus schrijver Antoon Coolen. Hub van Doorne daagt Coolen en DAF-medewerkers voor de rechter wegens laster en smaad. Hij eist een schadevergoeding van in totaal honderdduizend gulden. Maar op de rechtszitting in 1946 onderbouwt Coolen zijn aantijgingen met schriftelijke bewijzen, die hem door DAF-medewerkers zijn verstrekt. Ook toont hij Van Doornes vriendschappelijke contacten met Duitse legerofficieren aan. De president van de rechtbank, mr. Schellenbach, verwerpt daarom de beschuldigingen van smaad en laster en veroordeelt Coolen c.s. 'slechts' wegens eenvoudige belediging. Op advies van hooggeplaatste vrienden gaat Hub van Doorne niet in hoger beroep (bron: brabantserfgoed.nl). Rond 1922 werd in het gebied een restaurant gebouwd met de naam Lido. Het lag vlak bij het Galgenven. Hier dineerden de hoge heren van DAF en Philips. Daarna kwamen er nieuwe attracties, waaronder stretches en een kabelbaan naar een eiland in het Galgenven. Daar kon men ook huisjes huren. Op het Galgenven kon men watersporten en in de winter kon men schaatsen. Het terrein werd in 1940 gekocht door Van Doorne. Het restaurant Lido bleef bestaan en werd tijdens de Tweede Wereldoorlog vooral bezocht door hoge Duitse officieren. Veel anderen kwamen er niet, mede door de pro-Duitse mentaliteit van de eigenaar. Alleen een verzetsman kwam af en toe hazen en konijnen brengen om een oogje in het zeil te houden en te luisteren. Hub van Doorne zou er echter ook herhaaldelijk met de Duitsers hebben zitten eten, wat zijn reeds bestaande conflict met plaatsgenoot Antoon Coolen versterkte. Na de bevrijding bleef Lido bestaan, maar nu als een plek waar heren zich met dames van geveinsde zeden konden terugtrekken in de zogenaamde "blauwe kamer", die per uur kon worden gehuurd. Ondertussen bouwde Piet van Doorne er zijn villa en liet hij het Lido afbreken. Het terrein van het Lustoord werd zo het privé-landgoed van Reigerslo, zodat het Galgenven niet meer toegankelijk is voor het publiek. (Bron: Wikipedia), extra samenvatting door: Henk Simons (bhic.nl) boekje.

PHILIPS

Philips produceerde onder verschillende namen voor de Duitse oorlogsmachines: Philips Elektro-Spezial, Pintsch en C.H.F. Muller GmbH. Deze laatste werd in 1939 omgedoopt tot Valvo Radio Rohrenfabrik en bezat tijdens de oorlog verschillende zeer grote fabrieken van radiobuizen. In 1934 begon Hitlers herbewapeningsprogramma. Philips bedrijven deden snel mee en leverden vanaf 1935 navigatie- en communicatieapparatuur voor het Duitse leger, de Kriegsmarine en de Luftwaffe. Dit blijkt uit Liste der Fertigungskennzeichen fur Waffen, Munition und Gerat. Nach Buchstaben geordnet. Berlijn 1944. Gedrukt in het Oberkommando des Heeres. In het Bundesarchiv in Koblenz is te lezen dat Philips medewerker Willi Kronhagel leider was van een speciale commissie voor boordradio's voor vliegtuigen en schepen. In het Bundes Militararchiv in Freiburg bevindt zich een overzicht van de laatste technische ontwikkelingen van het leger van augustus 1942. Daaruit blijkt dat Philips ook deelnam aan de ontwikkeling van mijndetectoren en tropische verbindingsapparatuur. Zonder al deze navigatie- en communicatieapparatuur kon een bommenwerper of jachtvliegtuig bij slecht weer nauwelijks opereren, zonder dergelijke apparatuur

zou de slagkracht van de vloot aanzienlijk verminderen en zonder dergelijke apparatuur kon het leger,(bron: groen.nl). Achteraf is er een lange strijd geweest over de vraag of de Van Doornes met de Duitsers hebben samengewerkt door een groot aantal overvalwagens voor de SS te leveren. De heer Hub heeft dit altijd stellig ontkend en uiteindelijk werd hij door de rechter van alle blaam gezuiverd. De DAF-directeur zegt dat hij stelselmatig alle orders heeft laten saboteren. Ook in zijn woonplaats Deurne is hij volop betrokken bij het verzet. Zijn villa Doornehof biedt al vijf jaar onderdak aan onderduikers, (Bron: eindhovenfotos.nl). In zijn proefschrift uit 2003 over de economische collaboratie in Nederland tijdens de Tweede Wereldoorlog gaf Joggli Meihuizen verschillende aanwijzingen over de opmerkelijk eenvoudige manier waarop de bezetter de Nederlandse industrie voor hun karretje wist te spannen. Na de oorlog werden ze niet graag herinnerd aan hun verleden in de Tweede Wereldoorlog (bron: zuidfront- holland1940.nl). Noodzakelijk kwaad (De straf van de economische collaboratie in Nederland na de Tweede Wereldoorlog) / Joggli Meihuizen, Uitgeverij Boom, Amsterdam,2003. Tijdens de Duitse bezetting werkte het Nederlandse bedrijfsleven op grote schaal samen met de Duitsers. Het bedrijfsleven werd gedekt door adviezen van de hoogste Nederlandse regeringsfunctionarissen. Na de bevrijding werd de economische collaboratie deels bestraft. De prioriteit lag natuurlijk bij de economische wederopbouw van Nederland. Noodzakelijk kwaad beschrijft in detail het hoe en waarom van de bestraffing, of het gebrek daaraan, van vele grote en kleine bedrijven. Het boek geeft de achtergronden van de keuzes die de rechters maakten en de rol die de politiek daarbij speelde. Voor deze diepgaande en uitputtende studie onderzocht Joggli Meihuizen alle relevante archievengedurende vele jaren en interviewde tientallen hoofdrolspelers. NOODZAKELI]KWAAD in Nederland na de Tweede Wereldoorlog Auteur: J. Meihuizen Uitgeverij Boom Nederlands Paperback 9789053529607 Druk: 1 november 2003 848 pagina's Nazi Rule and Dutch Collaboration: Nederland onder Duitse bezetting, 1940-45 Gerhard Hirschfeld. Verder verwijzing naar een artikel in groene van 17 januari 1996- verschenen in nr 3. Over Frits Philips en samenwerking met het Derde Rijk. https://archive.org/details/de-oorlog-van-frits

Collaboratie in Nederland tijdens de tweede wereldoorlog

Na de Tweede Wereldoorlog werden voornamelijk relatief kleine overtredingen hard aangepakt. De directies van collaborerende bedrijven gingen over het algemeen vrijuit, evenals bijvoorbeeld het merendeel van de top van het Nederlandse ambtenarenapparaat.
Bron: o.a. Wikipedia

Van de 140.000 Joden die in mei 1940 in Nederland woonden, overleefde bijna driekwart de Tweede Wereldoorlog niet – een veel hoger percentage dan in de ons omringende landen. Een kleine groep Nederlanders had hun joodse landgenoten geholpen, de en de meerderheid had weggekeken: uit angst, schaamte of onverschilligheid. Met in het het achterhoofd de kille ontvangst van joodse Nederlanders na terugkomst uit de kampen,kreeg de herinnering aan de vervolging en vernietiging van de Nederlandse joden geen aparte publieke aandacht, maar werd opgenomen in het nationale verhaal van Nederland als verzetsnatie,(de groene Amsterdammer, artikel Sietske van der Veen, 10 december 2019).

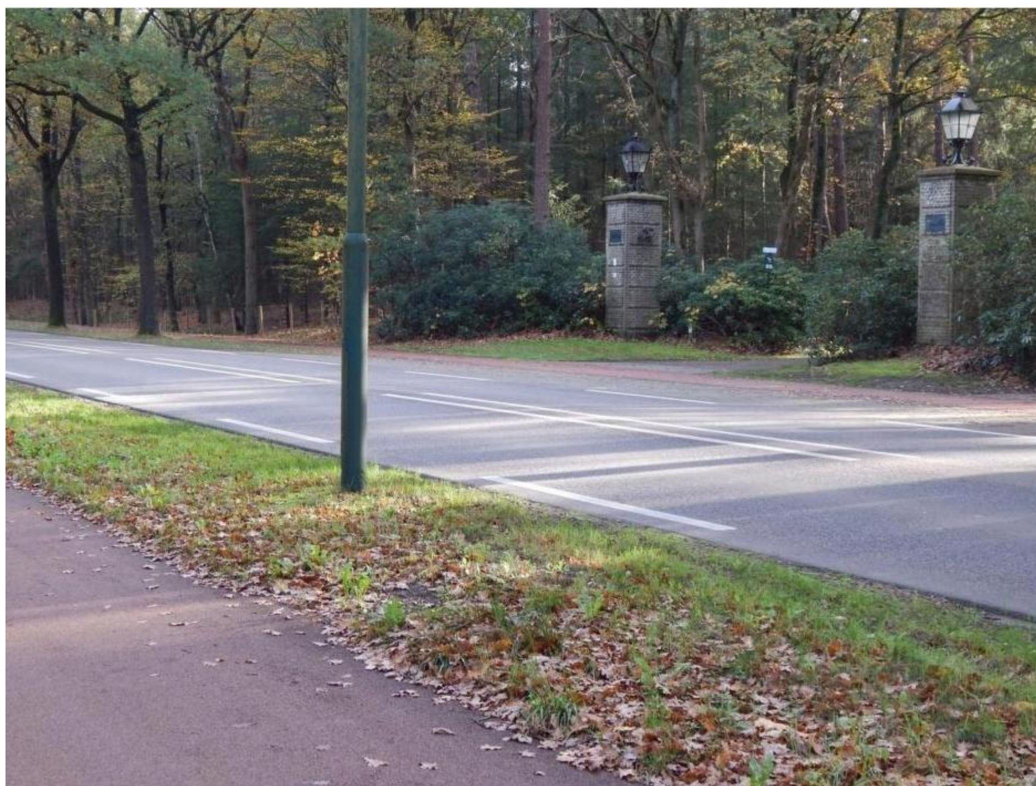
Collaboratie in Nederland:

Ambtenarenapparaat,Burgemeesters (400 van hen waren NSB'er)DAF,De Telegraaf,Fentener van Vlissingen, KLM,Metro (moederbedrijf van Media Markt,NHM (Nederlandsche Heide Maatschappij),Nederlandse Spoorwegen,Gemeentelijk Vervoerbedrijf,Philips,Politie,PTT,Rotterdamse Haven.
(bron: de dokwerker)

https://archive.org/details/fremdherrschaft-und-kollaboration-die-niederlande-unter-deutscher-besatzung-1940-1945

restaurant “Lido” ansichtkaart

(de oude kolommen zijn nog overgebleven (ingang lido Geldropseweg Mierlo) foto IFUD of Human Rights 2020.

Duizenden mannen en vrouwen in Nederland –de weinigen die verzet boden- moesten het met de dood bekopen. Andere verzetsstrijders overleefden het gelukkig. Hun verhalen leven voort ,(bron: Nederlands Openlucht Museum).